

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 508/2014-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. septembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Lajosa Mészároša predbežne prerokoval sťažnosť E. S., zastúpeného advokátkou JUDr. Oľgou Michalíkovou, Jarková 89, Prešov, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 108/2011 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 52/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. S. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 30. júna 2014 doručené podanie E. S. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Doplnenie a oprava sťažnosti sťažovateľa z 15. 5. 2014...*“, ktorým namietal porušenie svojho základného práva

na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 108/2011 a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 52/2013.

Pretože predchádzajúce podanie sťažovateľa z 15. mája 2014, doručené ústavnému súdu 20. mája 2014, bolo vybavené odložením, o ktorom bol sťažovateľ upovedomený 2. júna 2014 listom č. k. Rvp 6047/2014-9 z 27. mája 2014, ústavný súd musel sťažnosť sťažovateľa doručení mu 30. júna 2014 kvalifikovať ako nové podanie (sťažnosť), ktoré bolo zaevidované pod novou spisovou značkou. Z podacej pečiatky na obálke, v ktorej bola sťažnosť doručená, vyplýva, že sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu 27. júna 2014.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ podaním doručeným 16. júla 2014 svoju sťažnosť doplnil o rozhodnutia súdov, ktoré v sťažnosti napáda.

Sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti uviedol:

„Vo veci o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v kat. úz..., vedenej proti odporcom A. R., na neznámom mieste v USA zast. Slovenský pozemkový fond Bratislava a spol. vedenej na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 17C 166/2001 a na Krajskom súde Prešov pod sp. zn. 2 Co 2019/05 právoplatne ukončenej 27. 2. 2006, som dňa 17. 5. 2011 na Okresný súd v Prešove podal návrh na obnovu konania.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 25C 108/2011-165 zo dňa 08. 04. 2013 bol návrh na obnovu konania zamietnutý a na základe mnou podaného odvolania tento rozsudok súdu prvého stupňa bol rozsudkom odvolacieho - Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15 Co/52/2013 zo dňa 26. 2. 2014, právoplatným 1. 4. 2014 potvrdený.

Dôvodom môjho podania návrhu na obnovu konania bola hlavne skutočnosť, že Okresný súd Prešov a Krajský súd Prešov v pôvodnom konaní vo veci nesprávne postupoval a rozhodol v môj neprospech, čím bolo porušené moje ústavné právo na spravodlivé súdne konanie a v konečnom dôsledku bolo hrubo porušené moje vlastnícke právo - zaručené

ústavou SR, keďže ako vlastník som bol značne poškodený - pripravený o vlastný majetok - nadobudnutý od svojich predkov...

Zdôrazňujem pritom najmä túto skutočnosť:

Na preukázanie, že žalovaný v 1. rade A. R. nemohol darovať predmetné nehnuteľnosti /pozemky/ žalovaným v 2. a ďalšom rade, ako títo tvrdili - čomu súd uveril a na základe toho aj rozhodol v ich prospech, pretože v nimi uvedenom čase darovania /r. 1949/ vôbec na Slovensku nebol a darovacia zmluva neexistovala, a to: listy syna menovaného - E. R. z 28. 3. 2005 a z 8. 6. 2013 /doložené k mojej ústavnej sťažnosti z 15.5.2014/ som bez vlastnej viny nemohol zabezpečiť v priebehu prvostupňového konania. Tieto dôkazy som získal až v priebehu odvolacieho konania, o ktorých som Krajský súd Prešov upovedomil listom z 25. 4. 2005 zaslanom doporučené do rúk konajúcej sudkyne JUDr. Evy Šofrankovej. Súd však tieto dôkazy nezohľadnil ani sa o nich vo svojom rozhodnutí nezmienil. Kópiu tohto listu adresovaného Krajskému súdu Prešov som taktiež pripojil k svojej ústavnej sťažnosti.

Pokiaľ ide o lehotu na podanie návrhu na obnovu konania, poukazujem na skutočnosť, že po rozhodnutí Krajského súdu Prešov vo veci samej, som v zákonnej lehote podal sťažnosť pre porušenie základných ľudských práv a slobôd na spravodlivé súdne konanie a rozhodnutie v primeranej lehote na Európsky súd pre ľudské práva Strasbourg, ktorý o tejto sťažnosti rozhodol rozsudkom č. 30633/06 z 21. 12. 2010. Tento súd však nemal k dispozícii uvedené dôkazy - listy syna žalovaného v 1. rade. Ak by tieto doklady mal, bol by konštatoval že bolo porušené základné ľudské právo sťažovateľa.

Som preto toho názoru, že uvedeným postupom súdu v mojej predmetnej právnej veci bolo porušené moje základné právo na súdnu ochranu upravené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo E. S. na súdnu ochranu upravené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn.

25 C 108/2011 a Krajského súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co/52/2013 porušené bolo.

2. Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn 15 Co/52/2013 zo dňa 26. 2. 2014 sa zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu v Prešove na nové konanie a rozhodnutie.

3. E. S. sa priznáva náhrada trov konania právneho zastúpenia v konaní pred Ústavným súdom SR v sume 284,08 €, ktoré je Krajský súd v Prešove povinný vyplatiť na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Ol'gy Michalíkovej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní

vedenom pod sp. zn. 25 C 108/2011 a postupom krajského súdu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 52/2013 spočívajúcim v zamietnutí návrhu sťažovateľa na obnovu konania.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z príloh sťažnosti doručených ústavnému súdu 16. júla 2014 vyplýva, že napadnuté konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 25 C 108/2011 spolu s napadnutým konaním krajského súdu bolo právoplatne skončené potvrdzujúcim rozsudkom krajského súdu sp. zn. 15 Co 52/2013 z 26. februára 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 1. apríla 2014. V okolnostiach prípadu sťažovateľa lehota na podanie sťažnosti ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde uplynula 1. júna 2014. Sťažovateľ podal sťažnosť na poštovú prepravu 27. júna 2014, teda v čase, keď nepochybne uplynula dvojmesačná zákonná lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu.

Pretože zákon o ústavnom súde neumožňuje odpustiť zmeškanie tejto lehoty (napr. I. ÚS 235/03, I. ÚS 156/04, II. ÚS 267/04, IV. ÚS 35/04), ústavný súd sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2014